

Soruşturma: Hisar Kısa Film Seçkisi Yönetmenlerinin Ağzından Kısa Film

Hisar Kısa Film Yarışması, Robert Kolej, Boğaziçi Üniversitesi ismini almadan önce 1967 yılında ilk gerçekleştirildiğinde, dönemin önemli sinema dergileri katılan film sayısının tahmin edilenden daha fazla olmasının şaşkınlığını sayfalarına taşıyorlardı. İlki Robert Kolej Sinema Kulübü bünyesinde gerçekleştirilen Hisar Kısa Film Yarışması'nın üzerinden tam 40 sene geçti. Hisar Kısa Film Yarışması tıpkı yarışmanın filmleri gibi sinema dergilerinin yaprakları arasında kayboldu. Yapıldığı 1967 yılında, dönemin ilk ve tek kısa film yarışması olma özelliğini koruyan ve birçok eleştiriye maruz kalsa da bu yönüyle önemi göz ardı edilmeyen Hisar Kısa Film Yarışması, yıllar yıllar sonra Boğaziçi Üniversitesi Mithat Alam Film Merkezi'nin çabalarıyla bu kez bir yarışma olarak değil ama bir festival olarak yeniden hayat buldu.

İlki 18–22 Nisan 2005, ikincisi 13–17 Mart 2006 tarihleri arasında yapılan Hisar Kısa Film Festivali sinemayla solumluk alıp veren jürisi ve titizlikle seçtiği kısa filmleriyle sinemanın nabzını tutmaya devam ediyor. Festivalin en önemli bölümü olan ve bir yıl içerisinde yapılmış en iyi on kısa filmi kapsayan Hisar Kısa Film Seçkisi'nde yer alan filmlerin yönetmenleriyle gerçekleştirdiğimiz soruşturma Türkiye'de kısa filmin şimdiki ve geleceğiyle ilgili genel bir fikir sağlaması ve kısa filmcilerin yine genel olarak ne gibi zorluklarla karşılaştıkları ve sinemayla ilişkilerinin hangi boyutlarda olduğunu göstermesi bakımından fikir açıcı oldu. İlk ve ikinci Hisar Kısa Film Seçkisi'nde yer alan yönetmenlerle gerçekleştirdiğimiz soruşturma sonucunda verilen cevapları kısa filme dair konu başlıkları altında topladık. Böylece aynı konuda kısa filmle ilgilenen kişilerin neler düşündüklerini açıkça görebilir hale geldik.

Soruşturmaya Katılan Yönetmenler (soyadı sırasına göre)

- Ozan Açıktan (*Marlis*, 2004)
Ozan Adam (*Bir olayın İnfazı Aleyhine İki Tanık ve Kırk Plaklarla Dolu Bir Bavul*, 2004)
Emin Alper (*Rıfat*, 2005)
Umut Aral (*Çarpışma*, 2005)
Mehmet Bahadır Er (*Zilzal*, 2005)
Didem Erayda (*Ziyaret*, 2004)
Orhan Eskiköy – Pınar Yıldız (*Sürgün*, 2004)
Övgü Gökçe (*Uyku Sonra*, 2004)
Serhat Koca-A.Murat Koçak (*Masaldan Arta Kalan*, 2005)
Gökhan Okur (*Son Tren*, 2005)
Ozan Özdilek (*Entropi*, 2005)
Tunay Sevinç (*Bank*, 2005)
Mengüç Tanrıseven (*Teresa*, 2004)
Başak Doğa Temür (*Çorap*, 2005)
Seyfi Teoman (*Apartman*, 2004)
Ertuğ Tüfekçioğlu (*Gönlümün İsi*, 2005)
Aysim Türkmen-Erkin Pepek (*Kapital İstanbul*, 2004)

GENEL SORULAR

Çekim öncesinde nasıl bir ön hazırlık yaptınız? (Senaryo, oyuncu, mekân, vs.)

Ozan Açıktan: Filmin yapımı öncesi Lodz Devlet Sinema Okulu'ndaki danışmanlarımızla senaryo üzerine konuşmaya başladık. Filmin uyarlama olması zorunluluğu vardı. Max Frisch'in öyküsünü seçtik. Senaryoya paralel olarak zaman zaman Polonya'dan Türkiye'ye gelip mekân gezileri yaptık. Bu süreç toplam 6 ay sürdü.

Ozan Adam: Senaryo için, aldığım notları kullandım. Oyuncular, ailem, dostlarım ve yakınlarımdı. Mekân seçiminde filmin atmosferine uygun yerleri tercih ettim.

Emin Alper: Senaryoyu yazdıktan sonra yaklaşık üç aylık bir ön çalışma yaptım. Başka işlerim de olduğu

için bütün enerjimi filme ayıramadım. Profesyonel bir ekibim olmadığı için bütün işlerle kendim uğraşmak zorunda kaldım. Mekân arama süreci oldukça yorucuydu. Oyuncu bulmak konusunda da yeterli zamanım yoktu. Bu yüzden oyuncu olarak arkadaşlarım arasında yeteneklerine güvendiklerimi seçtim.

Umut Aral: Çekim öncesinde senaryonun son halini alması neredeyse altı ayı buldu. Fakat bunun son bir iki ayı boyunca kast ve mekân araştırması ile de uğraştık. Ayrıca çekim ekibini oluşturduk, gerekli malzemeyi ve film stokunu ayarladık.

Mehmet Bahadır Er: Senaryoyu çekimden epey bir süre önce yazmıştım. Oyuncu olarak Diğba Ener'le konuyu genel hatlarıyla konuşup bir sene kadar önce anlaşmıştık, zaman yaklaştıkça buluşup konuşmaya başladık. Mekân konusunda da epey bir arayıştan sonra dekor kullanmaya karar verdik ve Mimar Sinan Üniversitesi Sinema TV Bölümü'nün bahçesinde çalıştık.

Didem Erayda: *Ziyaret*'teki mekân önceden belliydi, senaryoyu bu mekân üzerine yazdım. Görüntü yönetmenimle birkaç kere mekânda buluşup çekim senaryosunu çalıştık. Aynı şekilde oyuncularıyla da mekânda buluşup provalar yaptık. Onlara da genel olarak çekim senaryosunu anlattım ve neler istediğimi söyledim. Çekim öncesi ben ve ekibim çok iyi hazırlandığımız için çekimde her şey olması gerektiği gibiydi.

Orhan Eskiköy: Çekim öncesinde belgeselin en önemli aşaması olan araştırmayı gerçekleştirdik. Bu aşamada filmin konusu olan “zorunlu göç” olgusu üzerine araştırmalar yaptık ve Diyarbakır'da çekim yapmayı uygun bulduk. Bir dernek aracılığıyla da aileler belirleyip “zorunlu göç” nedeniyle hayatının seyri değişmiş uygun aileyi tespit ettik.

Övgü Gökçe: Çekim öncesinde on üç gün süren bir ön hazırlık dönemimiz oldu. Oyuncum Senem Aytaç zaten filmin hayal edilme sürecinde kendiliğinden ortaya çıktı. Kafamda kare kare gördüğüm şeyi bütün ekibe tekrar tekrar an-

lattım. Mekân seçimi için filmde yapımcı görevini üstlenen Enis Köstepen ve sanat yönetmeni Gözde Onaran'la epeyce dolaştık. Bu arada Gözde ve Senem ile kostüm ve aksesuarlar konusunda çalıştık. Özellikle ışık ve çekim süreci açısından mekânlar konusunda görüntü yönetmeni Özgür Baltaoğlu'nun fikrini almak bizim için çok önemli oldu. Özgür, filmin stüdyoda çekilecek sahneleri için kendi kamera ve ışık ekibiyle ön hazırlık yaptı. Çekim senaryosu aşamasında da yine Özgür ve yardımcı yönetmen Zeynep Dadak'la son hazırlıkları yaptık.

Serhat Koca-Murat Koçak: *Masaldan Artakalan* bizim için çok önceden planlandığımız bir proje olmasına rağmen 2006 yılına kadar gerçekleştirme şansımız olmadı. Çalışmamıza başlamadan önce eldeki kaynakları değerlendirdik ve Mehmet Uzun'un "Benim Dengbejlerim" adlı denemesi bize çok yardımcı oldu. Çalışmalarımıza Şırnak Gençlik Grubu'nun da desteğiyle başladık. Dengbejin yersiz, yurtsuz olduğu söylenir hep bunu çekimlere başlamadan önce gördük. Bizim ulaşmaya çalıştığımız dengbej kendi evinden çıkmalı bir hafta olmuş ve ne zaman geri döneceği de belirsizdi. Yine aynı yörede yaşayan bir başka dengbejle (Ahmedi Zava- Damat Ahmet) konuştuk, sesini ve sözünü dinledik ve onun gideceği bir yaylada çekim yapmak için söz alarak ayrıldık.

Gökhan Okur: Animasyon filmler çektiğim için mekân, oyuncu vs. gibi konularla uğraşmıyorum. Filmin hem mekânı hem oyuncularını kalemi tuttuğum elimde ucunda. Ön çalışma olarak eskizler hazırlamak şart. Genel havayı, animasyon tarzını tanımlayabilecek çizimler, projenin içine daldıkça kaybolup gitmemenizi sağlıyor.

Ozan Özdilek: Çekimden önce, birbirine karışmayan iki sıvının, yeryüzünü ve dünyayı nasıl temsil edebileceği üzerine düşünmüştüm sadece. Bunun dışında filmin içindeki gizli bölümler, çekim sırasında doğaçlama olarak ortaya çıktı. Aslında başlangıçta elimde olan tek şey, iki farklı

katmanın ne ifade edebileceği üzerine bir denemeydi. Neler olabileceğini ben de çok sonra görebildim.

Tunay Sevinç: Edebi bir tat yakalayabilmek için önce senaryo yerine filmin öyküsünü yazdım. Oyuncular bu öyküyü okudular. Senaryo aşamasını atlardım ve içinde filmi oluşturacak kamera, müzik, kurgu, oyunculuk gibi öğelerin nasıl, ne şekilde kullanılacağını ayrıntılı şekilde anlattığı “storyboard”lu bir çekim senaryosu oluşturdum. Sonra her bölüm, kendileriyle ilgili soruların yanıtlarını bulmak için, bu çekim senaryosu kitapçığını okudu.

İstanbul’un her iki yakasındaki sahil şeridini gezdim. Sonunda şartların da belirleyici etkisiyle hikâyenin mekânı Tarabya sahili oldu. Belediyeye ve belediyenin çalıştığı şehir aksesuarları imal eden firmayla konuşarak sahili, banklarla donattık.

Mengüç Tanrıseven: Elimde yazılmış bir senaryo vardı. Fakat çekimlere başlayınca filmin başka bir yere gittiğini anladım. Elimdeki senaryo film bittiğinde apayrı bir şekil aldı. Oyuncu seçimi ve seçilen oyuncunun filme getirdiği ya da filmde götürdüğü şeyler bunda etkili oldu. Bunu pozitif anlamda söylüyorum. Oyuncu filmi şekillendirebiliyor. Bunu da negatif anlamda söylüyorum. Mekânlar da aynı şekilde filmin atmosferini direkt olarak etkileyebiliyor.

Başak Doğa Temür: Önce filmin hikâyesi yazıldı. Yakın arkadaşlarla ve ekiple paylaştıktan ve araştırmalardan sonra tretman son halini aldı. Bundan sonra “storyboard” çizildi ve çekim senaryosu yazıldı. Sonra önyapım aşamasında oyuncular, mekânlar, kostümler, aksesuarlar, ekip ve teknik donanım ile ilgili hazırlıklar yapıldı. Daha sonra da oluşturulan sıkışık ve hızlı çekim takvimine uygun olarak çekimler yapıldı.

Seyfi Teoman: Herhangi bir filmin gerektirdiği ön hazırlığı yaptık. Senaryoyu yazdım, senaryonun gerektirdiği mekân ve oyuncuları aradık, kameramanla görsel yapıyı belirleyip çekim listesini yaptık.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Senaryoyu bol bol okudum. Oyuncuların bazılarını zaten tanıyordum, diğerlerini de 2 ay kadar aradık ve bulduk. Mekânları kiralayarak veya bazı mekân sahipleriyle olan arkadaşlığımızı kullanarak bulduk.

Aysim Türkmen – Erkin Pepek: Biz belgesel bir film çektiğimiz film öncesinde teorik bir çalışma yaptık. Daha çok okuma ve tartışmalarla hazırlandık.

Kısa filmlerinizde oyuncularınızı nasıl seçiyorsunuz? Amatör ya da profesyonel oyuncu seçiminiz var mı?

Ozan Açıktan: Her film için bunun farklı bir süreç olduğunu düşünüyorum. Rol ve onu oynayabilecek insanlar vardır bence. Oyuncuların profesyonelliği ya da hiç tecrübelerinin olmamaları bir şeyi değiştirmez. Her şeyi senaryonun belirlediği kanısındayım. *Marlis* için, Polonya'lı iki profesyonel oyuncu ile çalıştık.

Ozan Adam: Genellikle oyuncu olmayan kişilerle veya amatör oyuncularla çalışıyorum.

Emin Alper: Arkadaşlar ya da tanıdıklardan seçtim. Bunların bir kısmı tiyatrocu, bir kısmı amatör oyuncular.

Umut Aral: İlk filmimde şartlar gereği en yakınımızdakileri oynattık. Ancak burada iki oyuncudan birisi tiyatro kökenliydi. *Çarpışma*'da tüm oyuncuları tiyatro ya da sinema kökenli seçmeye çalıştım. Benim için oyunculuk yönetimi en ön planda gelen unsurlardan biridir. O yüzden zor rollerde profesyonel oyuncularla çalışmayı her zaman tercih ederim.

Mehmet Bahadır Er: Oyuncuların bana inanmaları gerekiyor. Bunun haricinde kendi dediğini yapmaya çalışan, benim kafamdakine uyum sağlamayan oyuncularla problemler yaşıyorum. Bu sebeple önceden tanıştığım insanlarla çalışmak taraftarıyım. Oyuncu olabilir ya da olmayabilir, projeye inanmış olması yeterli.

Didem Erayda: Bugüne kadar profesyonel oyuncularla da çalıştım, amatörlerle de. Genellikle senaryoyu yazarken

ana oyuncular kafamda belirlenmiş oluyor. *Ziyaret* için Şevval Sam ile daha önce bir dizi çalışması için bir araya gelmiş olmamız belirleyici oldu tabii. Ama Ayla Algan ile daha önce hiç tanışmıyordum. Kısa filmlerimde oyuncuların çok yardımını gördüm.

Övgü Gökçe: Bu ilk tecrübe olduğu için seçim söz konusu olmadı. Senem'in profesyonel oyuncu olmaması benim için mesele değildi. Filmi onunla birlikte gördüğüm için, yer yer alışık olmadığı durumlarda kalmasına rağmen son derece uyumlu çalıştı.

Serhat Koca-Murat Koçak: Biz belgesel çektiğimiz için yaşamın içindeki gerçek oyuncularla çalışıyoruz.

Ozan Özdilek: Görsel kaygılarım doğrultusunda, dayanıklı ve gönüllü insanları seçmeye çalışıyorum.

Tunay Sevinç: Gereklere karşılayabildiği sürece amatör ya da profesyonel oyuncu benim için fark etmez. Önemli olan oyuncu adayının beni, rolle ilgili performansından evvel, hikâyeyi ve rolü iyi anladığına inandırmasıdır. Oyuncuyu kutsayan, yapımın en önemli elemanı olarak gören anlayışı doğru bulmuyorum. Bazen, örneğin, hikâye öyle gerektirebilir ve müsaittir ki, ifade gücü düşük ancak ritim duygusu kuvvetli bir oyuncu en doğru seçimdir. Hangi oyuncuyu ya da oyuncuda neyi aradığımı, tamamen hikâye özeinde tekrar belirlerim.

Mengüç Tanrıseven: Bu filmdeki oyuncular tamamen tip seçimiyle belirlendi. Bir aktör yarı profesyoneldi, diğerleri oyunculuk öğrencileriydi. Beraber zaman geçiriyorduk, birbirimizi tanıyorduk.

Başak Doğa Temür: *Çorap*'ta profesyonel oyuncular oynamadı. Senaryo aşamasında karakterler geliştikçe etrafımda bu role uygun olabilecek kişileri de düşünmeye başladım ve kısa sürede uygun oyuncuları seçtik. Yalnızca, başrol olan "çoraplarını atan kız" için uzun bir araştırma yaptık. Çeşitli bale okullarındaki 9-12 yaş arasındaki kız

çocuklarını gözlemedik ve birkaç hafta sonunda oyuncumuzu bulduk.

Seyfi Teoman: Kısa filmim için role uygun olduğunu düşündüğüm profesyonel oyuncularla görüştüm. Projeyi kabul edenler ve vakti uygun olanlar filmde oynadılar. Filmde üç başrol var ikisi profesyonel biri amatör oyuncu tarafından oynandı. Üçüncü rolde de aslında Serdar Orçin oynayacaktı ama son anda dizi çekimleriyle bizim filmin çekimleri çakışınca olmadı. O rolü, aslında oyuncu olmayan arkadaşım Emin Alper oynadı. Bence oyuncu seçiminde en önemli olan oyuncunun role fiziksel olarak uyması ya da kendini uydurmasıdır. Amatör ya da profesyonel olması o kadar önemli değil.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Eğer tanıdığım biri varsa arayıp deniyorum. Yoksa ilanla buluyoruz.

Senaryonuz özgün mü yoksa uyarlama mı? Uyarlamaysa nereden ya da kimden?

Ozan Açıktan: Görüntü yönetmenim Maciek Sobieraj'ın üçüncü sınıf bitirme filmi olduğundan uyarlama olması zorunluydu. Lodz'da üçüncü sınıf filmlerinin uyarlama olması zorunluluğu var.

Ozan Adam: Özgün.

Emin Alper: Özgün

Umut Aral: Özgün.

Mehmet Bahadır Er: Senaryo özgün, ben yazdım.

Didem Erayda: Özgün.

Övgü Gökçe: Özgün.

Serhat Koca- Murat Koçak: Belgeselin doğası gereği bir senaryoyla çalışmadık ama sınırlılıklar gereği anlatımı dengbejin yol ve sohbeti üzerine kurmayı uygun bulduk.

Gökhan Okur: Özgün bir senaryo ile çalıştık. Müziği yazan Jigsaw Soul grubunun kafasında şarkıda ne anlatıldığına

dair 10–15 satırlık bir metin vardı. Bana bu metni iletiler ve onun üzerinde çalışarak filmi oluşturduk.

Ozan Özdilek: Film, temel bir fikrin, fazlaca soyutlama ile derinleştirilmesi üzerinedir. Bu yüzden, bir tasarımın 7 dakikalık bir anlatımı gibi görünüyor bana.

Tunay Sevinç: Özgün.

Mengüç Tanrıseven: *Teresa* filmi Italo Calvino'nun "A Man Who Shouted Teresa" hikâyesinden çok gevşek bir uyarlamayla senaryolaştırıldı.

Başak Doğa Temür: Özgün. Yönetmenin başından geçen bir olaydan esinlenme.

Seyfi Teoman: Senaryo özgün, ben yazdım.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Senaryo özgün, Ben Williams'ın senaryosu.

Sürekli birlikte çalıştığınız bir ekibiniz var mı?

Ozan Açıktan: Ankara'da okurken birlikte sinema ile ilgilenmeye başladığımız şimdi de birlikte çalıştığımız bir grup arkadaşım var. Ama *Marlis*'de bambaşka bir ekip çalıştı.

Ozan Adam: Evet. Çalıştığım ekip filmlerde yer almış olan herkesi içeriyor fakat bu aralar daha çekirdek bir kadroya dönüştü. Teknik anlamda bir film yapım kadrosu söz konusu olmuyor. Sadece oyuncular ve yardım edenler genellikle aynı insanlardan oluşuyor.

Emin Alper: Ekip denemese de birlikte çalışmayı tercih ettiğim birtakım insanlar var.

Umut Aral: Ekipten ziyade bir arkadaş çevrem var diyelim. Bazılarıyla profesyonel hayatta da beraber çalışıyoruz, bazılarıyla ise sinemayı sadece kültürel anlamda paylaşıyoruz.

Mehmet Bahadır Er: "Karakırmızı Film Grubu" diye bir grup kurduk ve bir süredir film üretiyoruz. Hemen hepsi Mimar Sinan Üniversitesi'nden kişiler ama dışarıdan da bize katılan arkadaşlar var.

Didem Erayda: Evet. Biz bir kadınlar grubuyuz diyebilirim. Son bir yıldır ilk uzun metraj projesi olan LODOS ile uğraşmaktayım ve kısa filmlerimden beri çalıştığım arkadaşlarımla yine beraberim.

Orhan Eskiköy: Birlikte çalıştığımız bir ekibimiz var. Okuldayken de birlikte çalışırdık.

Övgü Gökçe: Bu bir ilk film. O anlamda bir süreklilikten bahsedemeyiz. Ama şöyle söyleyeyim, bu filmde yer alan herkes zaten birlikte bir şeyler yapmak isteyeceğim insanlardı. Her şeyden evvel arkadaşlarımdı ve hepsi yaptıkları işte yetkindiler. Böyle düşününce hepsiyle ayrı ayrı (ve birlikte) bir şeyler yapmak isteyeceğim daima.

Serhat Koca-Murat Koçak: Biz Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin yarattığı imkânlar sayesinde fakültemizde bulunan Kısa-ca Film Atölyesi'nde oluşan bir ekip ile birlikte çalışıyoruz. Fakültemiz topluluklarından Anadolu Video Topluluğu üyeleri bu ekibin çoğunluğunu oluşturmakta ve bu oluşum genelde hep birlikte hareket ediyor.

Gökhan Okur: Ekip kurmak, onu idare ettirmek ve aynı anda güzel işler çıkartmak çok zor. Hele de işin ucunda para yoksa ve sadece gönüllü olarak çalışıyorsanız. Maalesef bir ekibim yok. Ancak olmayışının avantajlarını sonuna kadar kullanmaya çalışıyorum.

Ozan Özdilek: Evet. Beni ciddiye alan ve ilgili insanlardan oluşan bir ekibim var sanırım.

Tunay Sevinç: Bu soruya yanıt sürekli film çekmeyi gerektiriyor ve bu benim için pek mümkün değil. Yine de evet. Her seferinde mümkün olduğu kadar aynı ekip ile çalışmaya çalışırım.

Mengüç Tanrıseven: Sürekli birlikte çalıştığım bir iki arkadaşım ve bir kedim var.

Başak Doğa Temür: Sürekli beraber çalışır hale gelmeye gayret eden bir ekibimiz var.

Seyfi Teoaman: Bir tane filmim olduğu için henüz bilmiyorum ama ekipten çoğu kişiyle tekrar çalışmak isterim

Ertuğ Tüfekçioğlu: Var. Genelde sanat yönetmeni olarak Jason E. Baldwin ile görüntü yönetmeni olarak da Andrew Waruszewski ile çalışıyorum.

Aysim Türkmen-Erkin Pepek: Filmin müziğini bestele-yen Tansu Kaner'le bir ekip olarak çalışıyoruz.

Sinema dilinizi oluştururken dünyadan ve Türkiye'den etkilendiğiniz yönetmenler oldu mu?

Ozan Açıktan: Kişisel olarak bir sinema diline henüz sahip olabildiğimi düşünmüyorum, ne bir sinema dilinden bahsedecek kadar çok üretimim oldu, ne de bunu yan yana konduğunda ispat edecek tutarlılıkta bir filmografim. Her yeni senaryo için bu etkilenilen yönetmenler listesi bende yenilenir. Elbette Kubrick, Fellini gibi sinemayı sinema yapmış insanlardan herkes gibi etkilendim. Şimdilerde Haneke, Inarritu, Jonathan Glazer ve Dardenne Kardeşler gibi isimlerden etkilendiğimi düşünüyorum.

Ozan Adam: Evet. Federico Fellini, Jacque Tati, Chris Marker, Jan Svankmajer, Jean-Luc Godard, Robert Altman, David Lynch, Hal Hartley, Claude Faraldo, Werner Herzog, Aki Kaurismaki, Pedro Almadovar, Nicolas Roeg, Stanley Kubrick, John Waters, Jim Jarmusch, Godfrey Regio, Quay Brothers, Peter Greenaway, Andrei Tarkovsky etkilendiğim yönetmenler.

Emin Alper: Henüz oturmuş bir sinema dilimin olduğunu sanmıyorum. Sinema dilinden etkilendiğim yönetmenler var, ama dönüp filmlerime baktığımda kendi sinemamla onların dili arasında en ufak bir benzerlik göremiyorum.

Umut Aral: Henüz bir sinema dilim olduğunu düşünmüyorum. Hikâyelere uygun dili yaratmaya çalışıyorum. O yüzden de daha önce bu tip hikâyeleri layığıyla anlatmış, türün temsilcisi yönetmenleri araştırıyorum. Onların kendi konularını nasıl ele aldıklarını inceleyip kendime göre

metodlar oluşturmaya çalışıyorum. Ama onlar gibi olmaya çalışmıyorum.

Mehmet Bahadır Er: Metin Erksan benim için tutkunun yönetmenidir. Ben de tutkulu film çekmek istiyorum. Beni etkiledi mi bilemiyorum ama izlemekten zevk alıyorum.

Didem Erayda: Muhakkak olmuştur. Cesur, yenilikçi işleri seviyorum. Üzerimde etkileri çokça var. Bir de Bergman tabii.

Övgü Gökçe: Benim bir sinema dilim yok henüz ama bu filmin var. Filmin diline bakınca, çoğunlukla kafamdaki şeyi anlatmak için bulduğum görsel referanslar beni Guy Maddin ya da Michel Gondry gibi isimlere yönlendirdi. Yaptıkları işleri beğeniyorum ama asıl olarak üslup anlamında yakınlık duyduğum, hayran olduğum, etkilendiğim yönetmenler bu saydıklarım değil. En başta Kieslowski, Bresson ya da Ozu gibi isimleri söyleyebilirim.

Serhat Koca-Murat Koçak: Süha Arın belgesel sinema konusunda Türkiye'de seçkin örnekler vermiş ve belgeseli dokümanter kalıplardan sıyrarak yönetmen yorumunun da işin içinde bulunması gerektiğini göstermiştir. Yine dünya sinemasında belgesel sinemanın ilk yetkin örneklerini vermiş Flaherty bizim etkilendiğimiz isimler arasındadır. Yönetmenin yaratıcılığını kısıtlamaması gerektiği konusunda belgesel sinemacılara önemli bir yol açmıştır.

Gökhan Okur: Animasyonla uğraşmamdan olsa gerek, sinema yönetmenlerinden değil de illüstratörlerden, ressamardan ve grafik tasarımcılardan etkileniyorum. Onların işlerindeki orijinalliğin animasyonda nasıl etkiler yaratacağını düşünüyorum. Benim işim daha çok çizgi ile o yüzden çizgiye dair araştırmalar beni daha çok etkiliyor.

Ozan Özdilek: Film üretmek hakkında düşünmeye başlamamı sağlayan film, David Lynch'ın *Lost Highway*'dir (*Kayıp Otoban*, 1997). Sanırım doğru yerde ve doğru zamanda karşılaştım böyle bir şeyle. Bunun ötesinde Nuri

Bilge Ceylan gibi bağımsızların varlığını görerek destek alıyor ve etkileniyorum.

Tunay Sevinç: Bir sinema dilim olup olmadığını henüz bilmiyorum. Yine de elbette her projede tutarlı bir anlatıma varmak için aldığım kararları tekrar tekrar sorgularım. Bu da proje bazında bir dil yaratmama sebep oluyor. O dil de çok sayıda yabancı yönetmenden etkilenererek vardığım bir şey. İsim vermek gerekirse Michael Mann, David Fincher, Coen Brothers, Wes Anderson, Howard Hawks, Mike Nichols, Sergio Leone, Stanley Kubrick, Martin Scorsese, Steven Soderbergh, Blake Edwards. Türkiye’den her ne kadar filmci olmasalar da Oğuz Aral’ın ve Ferhan Şensoy’un kendi sanatlarıyla filmciliğime katkısı çok büyük olmuştur diye düşünüyorum.

Mengüç Tanrıseven: Çok oldu, karman çorman bir şey oldu.

Başak Doğa Temür: Tek bir isim vermek çok zor. Etkilendiğim birçok Türk ve yabancı yönetmenden esinlenmiş olmayı ve bunu seyirciye geçirmiş olmayı dilerdim, ama bunu söylemek için henüz erken.

Seyfi Teoman: Henüz bir sinema dilim oluşmadı ama klasiklerden Bresson ve Ozu, çağdaşlardan Dardenne’ler, Hou Hsiao-Hsien, Edward Yang, Shinji Aoyama ve Abbas Kiarostami sevdiğim yönetmenlerden ilk aklıma gelenler.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Olmadı ama bu demek değil ki saygı duyduğum ve hayranlıkla filmlerini seyrettiğim yönetmenler yok.

Aysim Türkmen-Erkin Pepek: Spike Lee, Jan Svankmajer

Türkiye’de ortak bir kısa film dilinden söz edebilir miyiz?

Ozan Adam: Ortak yönleri olan kısa filmler var, fakat buna tam olarak ortak bir dil diyemeyiz.

Emin Alper: Söz edemeyiz.

Umut Aral: Türkiye’de ortak bir sinema dilinden söz edemeyiz ki kısa filmde bir dilden söz edebilelim.

Mehmet Bahadır Er: Sanırım edemeyiz. Özgün ve güzel işlerin sayısı senede birkaçı geçmiyor. Ama hepimiz çalışıp çabalyoruz ve kısa film geçer akçe olmaya başladı. Bu sebeple, sanırım yakın zamanda daha iyi işler çıkmaya başlar. Ama bu da yeterli bence...

Didem Erayda: Ortak film dili denince aklıma hemen İran sineması geliyor. Türk kısaları için böyle bir dilden bahsedemeyiz. Zaten bu ne kadar doğru bir şeydir, tartışılır. Farklılıkların olması gerekiyor, her film ayrı bir biçim, ayrı bir dünya... Aynılaşıma her anlamda sakıncalı.

Orhan Eskiköy: Ortak bir kısa film dilinden söz etmek pek mümkün değil. Kısa filmin henüz ne olduğu üzerinde bir uzlaşım yok. Ülkemizde kısa filmciler henüz ticari sinema mı yoksa sanat sineması mı yapmak istediklerine karar verebilmiş değiller. Çünkü kimse kısa filmci olarak ölmek istemiyor ve uzun metraja geçiş amacıyla kısalar üretiyor. Ancak iyi kısa filmler çekmek iyi uzun film yapmayı garanti etmez.

Övgü Gökçe: Edemeyiz.

Serhat Koca-Murat Koçak: Yavaş yavaş oluşuyor.

Gökhan Okur: Kısa film, deneylerin bol bol yapıldığı bir araştırma sahasıdır aslında. Bir dil oturtmak yerine yenileri keşfedilmeye çalışılır. Bence Türkiye’de ortak bir kısa film dili yok, ancak olmamasından dolayı da mutluuyum.

Ozan Özdilek: Sanırım söz edemeyiz. Kaldı ki ortak bir dilin ne işe yarayacağı hakkında kesin yargılara varamıyorum.

Tunay Sevinç: Bilmiyorum. Bahsedemememiz gerekir, eğer aleladediği bir estetik tür olarak görmeyeceksek. Ortak bir dil değil ama ortak bir taraf var belki. Filmlerin iyi dü-

şünülmemiş, birbiriyle örtüşmeyen kurgu, oyunculuk, kamera vb. kararlarının, moda bir etkiyi bırakmak adına, hikâye olgusunun yok sayılarak alındığı bir görüntüler grubu olması özelliği ve dolayısıyla zevksizlikleri ortak tarafları. Bu uzun metrajlı filmlerimiz için de böyle maalesef.

Mengüç Tanrıseven: Türkiye’de ortak bir sinema dili yok. Bu bazen bana çok gereksiz bir tartışma bazen de zorunlu ve doğru bir sorgulama gibi geliyor. Türk sineması diye bir şey olmadığı için mi hâlâ bu kadar kötü filmler yapıyor, yoksa sinemacılar Türk sinemasını kabullenmemek için mi kendilerini bilmedikleri sulara atıyorlar? Nihayetinde saçma bir tartışma galiba, ulusal komplekslerimizi gıdıklayan bir fantezi.

Başak Doğa Temür: Türkiye’de kısa/uzun ortak bir film dilinden söz etmenin ve varlığının gerekli olmadığını düşünüyorum.

Seyfi Teoman: Sanırım edemeyiz. Etmememiz de daha iyi olur, çünkü birbirine benzeyen filmler yerine birbirinden çok farklı filmlerin yapılması daha iyidir.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Bilmem, edebilir miyiz?

Kısa filmciler olarak birbirinizin projelerini destekliyor musunuz? Bir örgütlenmeye dâhil misiniz?

Ozan Açıktan: Bir örgütlenmeye dâhil değilim. Mithat Alam Film Merkezi’ni ve film festivallerini takip etmeye çalışıyorum. Kısa filmciler olarak, zaten birçok kişiyle bir aradayız. Bu bir aradalıktan karşılıklı destek ve yardımlaşma çıkıyor elbette. Örgütlü olmadığımızdan, bunu kısa filmciler gibi bir üst başlık içinden değil de aynı yolun yolcuları içinde bir dayanışma diyerek tanımlamak daha doğru herhalde.

Ozan Adam: Tam olarak olduğumu söyleyemem fakat beraber çalıştığım, fikir paylaştığım ve yardımlaştığım kısa filmciler var.

Emin Alper: Bir örgütlenmeye dâhil değilim ama tabii ki birbirlerimizin projelerini destekliyoruz. Seyfi Teoman, Umut Aral ve Deniz Buga gibi kısa filmcilerle dayanışma içindeyiz.

Umut Aral: Herhangi bir örgütlenmeye dâhil değilim. Ancak sinemayla kültürel ve üretimsel anlamda ilgilenen bir arkadaş çevrem var. Onlarla ortak projeler üretiyor, birbirimizin projelerini destekliyoruz.

Mehmet Bahadır Er: “Karakırmızı Film Grubu” 2005 başında kuruldu. Bir yazılı metnimiz ya da uzlaşımız yok. Aramızda senaryo yazarları, görüntü yönetmenleri, yönetmenler ve edebiyatçılar var.

Didem Erayda: Kendi arkadaşlarımızla birbirimizi destekliyoruz tabii ama bir örgütlenmeye dâhil değilim.

Orhan Eskiköy: Bir örgütlenmeye dâhil değilim. Ancak kısa film projelerine destek vermek isterim. Yarışmalarda ya da festivallerde onaylanmış olmak birçok kişi için değerli. Onaylanmış biri olarak bu değeri yadsımıyorum. Ancak bizim kısa film üzerine tartışmaya ve birbirimize söz söylemeye daha çok ihtiyacımız var.

Övgü Gökçe: Asıl olarak film yapmaya yoğunlaşmış biri olmadığım için bu tür bir örgütlenmeye dâhil olamadım. O açıdan kısa filmci olarak görmüyorum kendimi. Kısa film yapmış biriyim. Bu işle yoğun ve sürekli olarak uğraşan insanlar var ve onların destek mekanizmalarını uzaktan da olsa takip ediyorum ve seviniyorum.

Gökhan Okur: Kısa filmciler birbirlerinin projelerin destekliyorlar mı bilmiyorum.

Ozan Özdilek: Şu ana kadar benden destek bekleyen bir sinemacı çevrenin içinde bulunmadım. Ama yeni projem için yeni tanıdığım bir arkadaşımın bana çok ciddi desteği oldu. Benim örgütlenmelerim daha kişisel ve amatör oluyor, birkaç arkadaşımınla birlikte.

Tunay Sevinç: Kısa filmci değil, filmci olarak görüyorum kendimi. Çevremde filmle uğraşan diğer arkadaşlarıma yardım ederim elbette. Herhangi bir örgütlenmeye dâhil değilim.

Mengüç Tanrıseven: Evet, her çalıştığım yerde de yeni bir şey öğreniyorum.

Başak Doğa Temür: Bir örgütlenmeye dâhil değilim. Ama elimden gelen desteği vermeye her zaman açığım.

Sesfi Teoman: “Kısa filmciler” diye bir gruba dâhil değilim, sadece bir kısa film yapmış biriyim. Yardım isteyen filmci arkadaşlara elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum. Herhangi bir örgütlenmeye dâhil değilim.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Destekliyorum ama bir örgütlemeye dâhil değilim. Bunun birinci nedeni, Los Angeles’da yaşıyor olmam. Bir de ben kendimi kısacı uzuncu olarak değil, filmci olarak yetiştirmeyi yeğliyorum.

Kısa filmlerde müzik kullanımını hakkında ne düşünüyorsunuz? Kullandığınız müzik telifli mi?

Ozan Açıktan: Kısa filmlerimde *Mono* isimli okul egzersizim hariç genellikle özgün müzikler kullanmaya çalıştım. *Mono* da aslen sadece okulda bir egzersiz olarak yapıлып çekildiğinden telif meselesine çok eğilmemiştim. Ama bu konuda hassasiyet taşıdığımı söyleyebilirim.

Ozan Adam: Kısa filmlerimin çoğu için kendimiz müzik yapıyoruz veya müzisyenlerle çalışıyorum. Fakat projelerde ticari bir amaç ve kazanç söz konusu olmadığı durumlarda başka müziklerin de kullanılmasını normal buluyorum.

Emin Alper: Ben telifli müzik kullandım. Daha doğrusu arkadaşların kendileri için yaptıkları birtakım kayıtları kullandık. Telifli müzik kullanmak çok önemli ama bu şu an kısa filmciler için gerçekten lüks. Ancak kişisel bağlantılar bu konuda onlara yardımcı olabilir.

Umut Aral: Türk kısa filmlerinde montajcı, ses tasarımcısı, kameraman, özel efektçi gibi diğer alanlarda profesyonel insanlarla çalışılmadığı gibi müzisyenlerle de çalışılmıyor. Nereden bir müzisyen bulabilirim, bir senarist, bir kameraman bulabilirim diye uğraşmıyorlar. İşleri arkadaş arasında çözüp ortaya vasat bir sonuç çıktığında da “Eh ne yapalım, ekip profesyonel olmayınca bu kadar oluyor.” deyiveriyorlar. Hâlbuki bence müzik de ses de o filme ait olmalı. O film için özel olarak yapılmalı. O yüzden bir müzisyenle çalışmaya özen gösteriyorum. Çok özel bir durum olmadıkça da telifli müzik kullanmıyorum.

Mehmet Bahadır Er: Bir filmde telifsiz kullandım ve problem oldu. *Zilzal*'da kullanmadım. Yeni çektiğim *Umut*'da ise Alp Engin Çakmak ile çalıştım ve çok memnun kaldım. Zaten profesyonel müzik yarışmasında da en iyi film müziği ödülünü kısa filmime yaptığı müzikle aldı. Bu da iyi işler çıkabileceğini gösteriyor.

Didem Erayda: *Ziyaret*'te kullandığım müzik Tolga Tüzün tarafından özel olarak bu film için yapıldı. Özellikle Türkiye'de üretilen kısa filmlerde telife uymayan kullanım konusu. Bunun en büyük zararı da filmlere oluyor bence. Kolaya kaçılmamalı ve filmlerin müziği özgün olmalı.

Orhan Eskiköy: Görsel anlatılarda müzik duygulara yön verir. Sinemada senaryonun bir parçası olduğu sürece müzik bir oyuncu kadar önemlidir. Besteci filmin duygusuna göre beste yapar. Ancak müziğin film bittikten sonra sesin açıklarını gidermek ve duyguya yön vermek amacıyla kullanıldığında seyircinin kandırılmak istendiğini düşünüyorum. Bana göre sonradan filme eklenen müzik bir yamadır.

Övgü Gökçe: Müzik kullanımını, bir filmin tasavvur edilme süreci içinde çok önemli buluyorum. Beni *Uyku Sonra*'da asıl ilgilendiren, “arka plan müziği” anlayışı yerine filmin öykü dünyasına ait olmakla olmamak arasında gidip gelen ve filmin ses dünyasının bir parçası olan bir müzik kullanma isteğiydi. Bu açıdan da yine çok şanslıydım.

Fırat Yücel'in özgün müziği ve Metin Bozkurt'un ses tasarımı filmin ruhunu çok belirleyen bir etki yarattı.

Gökhan Okur: Müzikte ve diğer konularda telif haklarına göstermemiz gereken özen yavaş yavaş oturmaya başladı. Mümkün olduğunca özgün müzikler kullanmayı tercih ediyorum. Filmlerime müzik yapan insanlar zaten çevremdeki insanlar. Karşılıklı tartışarak, konuşarak her iki tarafı da mutlu edecek işler çıkarmaya çalışıyoruz

Ozan Özdilek: Çok ciddi özen gösterilmesi gereken bir konu ki görebildiğim kadarıyla, kısa filmlerin çoğunda atmosferi kurma konusunda eksikler var. Orkun Tunç ve Mustafa Tunç'un (Armageddon Türk) yaptıkları şarkı zaten konsept bir albümün parçası. Onlar da müziği kaydederken mekânları ve kentleri düşünüyorlardı. Filmin içeriği ile de oldukça uyum sağladığı için "The Justice Sword" parçasını kullandık. *Entropy*'de belirli bir noktadan sonra müzik çok yoğun hissedildiği için filmin dinginliği ile başarılı oldular diye düşünüyorum.

Tunay Sevinç: Telif hakları açısından ne düşündüğümü soruyorsanız, elbette ki filmlerde kesinlikle ya özgün müzik ya da telifi ödenmiş-izni alınmış müzik kullanılması gerektiğini söylerim. Bu iki yolun dışındaki kullanımlar açıkça hırsızlığa girer. Daha yaralayıcısı, bu durum film sahibinin yaratıcı kimliğine de gölge düşürür. Başka bir film-den görüntü çalmakla eş değerdir. Filmimin müzikleri Deniz Cuylan'a ait ve film için özellikle yapıldı.

Mengüç Tanrıseven: Kullandığım müziklerin "kâr amaçlı kullanım" dışındaki hakları için izin almıştım. Kimi yapımcılar bu tür izinler verebiliyor. Sormak gerek.

Başak Doğa Temür: Müziğin filme özel yapılmış olması veya var olan bir müzik parçasının kullanılması tamamen yönetmenin tercihidir. *Çorap*'ta film boyunca Hans Petter Gundersen'e ve Helen Eriksen'e ait bir parça çalıyor. Eser sahipleri filmi izledi ve bu filmde kullanılmak üzere izin verdiler.

Seyfi Teoman: Dikkatli olunması gerektiğini düşünüyorum. Ben müzik kullanmadım.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Eren Gümrükçüoğlu'nun ve Anna Stafford'ın *Gönlümün İsi* için yazdığı müzikleri telifli olarak kullandık.

Yeni projeleriniz var mı? Kısa metrajlı filmle mi devam etmek istiyorsunuz yoksa uzun metrajlı film projeleriniz de var mı?

Ozan Açıktan: Bir uzun metrajlı film senaryosu üzerinde çalışıyorum şu aralar. Bu beni nereye götürürse oraya doğru gitmeyi planlıyorum.

Ozan Adam: Evet var. Hem kısa hem de uzun metrajlı projelerim var. Şu anda bilim kurgusal fantastik bir polisiye üzerinde çalışıyorum. Ayrıca bir yandan da çizim, resim, canlandırma, video art, belgesel, kurmaca ve deneysel çalışmalarına devam ediyorum. Yaptığım filmleri de genellikle uzun metraj için düşündüğüm fikirlerin ve senaryoların kısa pilot filmleri gibi görüyorum.

Emin Alper: Uzun metraj birtakım senaryolarım var ama henüz ciddi birer proje haline dönüşmedi

Umut Aral: Şu anda üzerine çalıştığım proje uzun metrajlı bir proje. Bu senenin sonuna kadar da en azından tretmanını tamamlamış olmayı umuyorum.

Mehmet Bahadır Er: Uzun metrajlı film çekmek istiyorum tabii ki. Elimde senaryo ve yeterince istek de var ama bir de her şeyin zamanı var. Bekliyorum...

Orhan Eskiköy: Yeni projeler her zaman var. Ancak önce bu yeni projelerin gerçekleştirmeye değerli olup olmadığına karar vermek gerekli. Yazık ki ülkemizde çekilen kısa filmlerin çoğu akla gelen ilk fikirlerden yola çıkılarak yapılıyor. Bu da yapıtın niteliğine yansıyor.

Övgü Gökçe: Ufak ufak birer ikişer dakikalık deneysel video malzemeleri ve kafamın içinde dönen şunu yapayım

dediğim şeyler var elimde. Bir gün uzun metraj bir film yapma hayalini kurmaya da devam edeceğim.

Gökhan Okur: Yeni projeler elbette var ve hep var. Asıl mesele hangisini daha önce yapmak istediğine karar verebilmek ve zaman ayırabilmek. Animasyonun Türkiye'deki durumu belli, uzun metraj pek mümkün gözüküyor.

Ozan Özdilek: Bu aralar *Elektrik* adında 3. kısa filmimin post-prodüksiyonu ile ilgileniyorum. Uzun metraj için henüz erken görünüyor, neler olacak bilmiyorum.

Tunay Sevinç: Var. Hikâye anlatmak arzusu içerisindeki birisi olarak kısıy uzuna, uzununu kısaya tercih etmeyi kendim için abes buluyorum. Ekonomik şartlar yerinde oldukça hikâye hangi metrajı gerektirirse tercihim ona göre belirlerim. Uzun metraj çekmekle kısa metraj çekmek arasında yaratıcının tatmini açısından büyük bir fark olduğunu, olabileceğini düşünmüyorum.

Mengüç Tanrıseven: İki kısa bir uzun film çekmek istiyorum. Tavşan tezgâhından üç niyet çekmek isteyen çocuk gibi oldu ama durum da böyle.

Başak Doğa Temür: *Çorap* filminin ekibinin 2007 yılında gerçekleştirilecek birkaç kısa film projesi var.

Seyfi Teoman: Şu anda uzun metrajlı bir film üzerinde çalışıyorum.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Uzun metrajıyla devam etmek istiyorum.

BÜTÇE VE DESTEK

Film çekmek için herhangi bir yerden destek aldınız mı? Yoksa kendi imkânlarınızla mı çektiniz? Filminizin bütçesi nedir?

Ozan Açıktan: *Martis* filmi için, Polonya Türkiye arası turizm işletmeciliği yapan Vezir Turizm'den uçak bileti ve ulaşım desteği aldık. Filmin kamerası Polonya'dan geldiği

için, Polonya'lı bir sigorta şirketi olan PZU kameranın sigortasını yaptı. Filmin post -prodüksiyon giderlerini Lodz Film Okul'u karşıladı. Asistanlık yaptığım *Vizontele Tuuba* (Yön: Yılmaz Erdoğan, 2003) filminden sonra BKM Film tarafından bana verilen 25 kutu kadar negatifi kullandık. Bunların dışında filmi kendi imkânlarımızla gerçekleştirdik. Bütçe neredeyse 10 bin Avro civarındaydı.

Ozan Adam: Film çekmek için bir yerden destek almadım. Bu filmi yakın çevrem değerli zamanlarını ayırmaları sayesinde neredeyse yok sayılacak kadar az bir bütçeyle yaptım.

Emin Alper: Mithat Alam Film Merkezi'nden ekipman desteği aldım. Bunun dışında bir destek yok. Yaklaşık 3 bin YTL'ye çıkardık filmi.

Umut Aral: Filmin çekimleri için, bir de filmin 35mm'ye baskısı için Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan iki destek aldım. Ayrıca Atlantik Film Yapım da filmin kimi kalemlerini karşıladı. Geri kalanını ise kendi cebimden karşıladım. Ne ekipten ne de oyuncu kadrosundan kimse para almamasına rağmen filmin bütçesi yaklaşık 20.000 YTL'ye çıktı.

Mehmet Bahadır Er: Kendi imkânlarımla çektim. Bütçesi cüzi diyebilirim. Komik denecek kadar, ama söylemenin gereğini görmüyorum.

Didem Erayda: *Ziyaret*'in üç yapımcısı var. Ben, Münire Armstrong ve Şevval Sam. Başka bir yerden destek almadık. O destek veren yerleri nedense ben hiç bulamadım.

Orhan Eskiköy: Film çekmek için kendi bütçemizi oluşturduk. Filmin bütçesi 2004 yılında 1000 liraydı.

Övgü Gökçe: Ekipman desteği aldık. Bunun dışında kendi imkânlarımızla çektik, mekânlara para vermedik. Görsel tasarım için kullanılan malzemeler, yol ve yemek paralarıyla 2004 rakamlarıyla 500–750 milyon lira civarında harcamış olmalıyız. Post prodüksiyonda kopya çoğaltımı, afiş baskısı, festival başvuru masrafları vs. de yaklaşık bir o kadar tuttu.

Gökhan Okur: *Son Tren*'i kendi bilgisayarlarımda çektim. En çok harcamayı boş DVD'lere ve DVD kapaklarına yaptım.

Ozan Özdilek: Aldığım destek, ekibin çabası ve bağlantılarını bu proje için kullanmaları oldu. Bunun dışında *Entropi* bütçesiz sayılabilecek bir yapım. Çok temel malzemeler ile basit el işlerinin birleşmesi ile çekimler yapıldı. Bunun dışında çok yoğun bir bilgisayar müdahalesi var.

Tunay Sevinç: TRT destekledi. Kamera ve asistan yardımı oldu. Onun dışındaki tüm masraflar bana aitti. Aldığım yardımın yanında kendi yaptığım harcama arasında büyük fark var. Bütçeyi belirtmek istemiyorum.

Mengüç Tanrıseven: *Teresa* benim okuldaki bitirme projesi. Bu nedenle okulun tüm teknik desteğini aldım. Bunun dışında da para harcadığım şeyler sadece setteki yemekler ve film banyo ve transferi oldu. Toplam 600-700 YTL harcadım herhalde.

Başak Doğa Temür: Kısa filmimiz için birçok yerden ve kişiden teknik ekipman, ekip ve lojistik desteği aldık. Filmin nakit harcanan para olarak bütçesi 1000 YTL. Destek alınmamış olsaydı bu bütçe çok daha yüksek olurdu.

Seyfi Teoman: Kendi imkânlarımla ve asıl olarak da arkadaşlarımdan aldığım borçlarla çektim. Filmin bütçesi 10.000 dolar civarında.

Ertuğ Tüfekçioğlu: 20.000 dolar civarı olan bütçemi, Califa Yapımcılık'tan, ailemden, Los Angeles'daki bazı sanatçı arkadaşlarımdan topladım.

Kültür Bakanlığından destek aldınız mı? Aldıysanız bu süreçten ve ne kadar destek aldığınızdan bahsedebilir misiniz?

Ozan Açıktan: Hayır.

Emin Alper: Hayır.

Umut Aral: Evet aldım. 10.000 YTL filmin yapım masrafları için aldım. Ayrıca 5.000 YTL de Arşiv bölümünden filmin 35mm'ye aktarılması için aldım.

Mehmet Bahadır Er: Hayır.

Didem Erayda: Hayır

Orhan Eskiköy: Hayır

Övgü Gökçe: Hayır

Gökhan Okur: Hayır.

Ozan Özdilek: Hayır.

Tunay Sevinç: Hayır.

Mengüç Tanrıseven: Hayır.

Başak Doğa Temür: Hayır.

Seyfi Teoman: Hayır.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Alamadım. Kültür Bakanlığı'nı defalarca aradım, benden istedikleri belgeleri 2 kere yolladım ama iletişim bozukluğu oldu ve yardım gelmedi.

Kısa filminizden para kazandınız mı?

Ozan Açıktan: Hayır.

Ozan Adam: Çok az.

Emin Alper: Bir yarışmada en iyi senaryo ödülü olarak 1.000 YTL aldım.

Umut Aral: Hayır, film pek çok ödül almasına rağmen hiç para ödülü almadı.

Mehmet Bahadır Er: Evet, benim için iyi sayılabilecek bir miktar para kazandım. Birçok festivale gittim. Daha önemlisi itibar ve tecrübe kazandım. Elimdeki ve bendeki potansiyeli göstermiş oldum.

Didem Erayda: Hayır.

Orhan Eskiköy: Belgesel, bir yarışmadan ikincilik ödülü kazandı. Onun dışında para kazanmadı. Para kazanmasını da beklemiyorduk.

Övgü Gökçe: Evet, Ankara Film Festivali'nden ödül aldık. Prodüksiyon ve post prodüksiyonda özellikle de yurt dışı festival başvurularına harcanan paraları düşününce hemen hemen dengelendi, diyebilirim.

Gökhan Okur: Atomfilms.com web sitesi *Son Tren* filmini lisanslamak için benimle bağlantıya geçti. Lisanslama işlemi için tatmin edici bir miktar öneriyorlar. Şu anda anlaşmalar ve kontratlar dönemindeyiz. Önümüzdeki aylarda paramı alacağım.

Ozan Özdilek: Kısa Çek Uzun Olsun Kısa Film Yarışması'ndan, deneysel kategoride 3 tane ödül alarak bir miktar para kazandım.

Tunay Sevinç: Bu aralar kazanacağım sanırım. İtalya'da düzenlenen 7. Lucania Film Festivalinde *Bank*'la en iyi yönetmen seçildim. Ödülün para olma ihtimali var, bir açıklama olmadı henüz.

Mengüç Tanrıseven: Hayır ama şans ve şöhret kapımda.

Başak Doğa Temür: Hayır.

Seyfi Teoman: Hayır, kısa filmimden hiç para kazanmadım.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Daha kazanmadık ama Mayıs 2006'da Big Film Shorts adlı bir dağıtımçıya sattık.

TEKNİK

Filminizi hangi teknik imkânlardan ve hangi post-prodüksiyon imkanlarından yararlanarak çektiniz?

Ozan Açıktan: Film Panavision lenslerle 35mm sinemaskop anamorfik olarak çekildi. Filmin son sahnesindeki kaza bö-

lümü için 8" bir bölüm Varsıva Chimney Pot'da 2k tarandı ve 2k olarak compositing'i yapıp yeniden filme basıldı.

Ozan Adam: Filmi 16mm pozitif olarak çektim sonra post prodüksiyonunu dijital ortamda yaptım. Peliküle çekip dijitalle aktardım.

Emin Alper: Filmi mini DV çektik. Canon XL 1 kullandık. Işık donanımımız gayet zengindi. Bir mini dolly kullandık. Post aşamasında Mithat Alam Film Merkezi'nin sunduğu imkânlardan yararlandık. Montajı Avid'de yaptık. Dijitale çekmiş olduk.

Umut Aral: Film 35mm ve 16mm artık filmler kullanılarak peliküle çekildi. Filmlerin banyosundan sonra tek ışık telesine yapıldı. Filmin montajını kendi evimdeki bilgisayarıma kurulu Avid sistemiyle gerçekleştirdim. Daha sonra filmin montajına göre negatif kesildi. daha sonra 35mm gösterim kopyası çıkartmayı planladığım için görsel efektlere girmeden önce Esra Çora'nın yönetiminde HD telesine yapıldı. Görsel efektler Emre Aypar ve Güray Gürsoy tarafından Inferno denilen sistemle gerçekleştirildi. Buna paralel olarak filmin müzikleri Eray Altınbüken tarafında bestelendi ve İnanç Şanver tarafından ses tasarımı yapıldı. Dolby Surround miksajı yapıldı. En sonunda da Çek Cumhuriyeti'nin Prag şehrinde bulunan Avion şirketi tarafından 35mm bir gösterim kopyası basıldı.

Mehmet Bahadır Er: Mini DV bir kamera kullandım ve post prodüksiyon da yapmadım. Evde kendi bilgisayarım da montajladım.

Didem Erayda: Arkadaşım Münire Armstrong'un XL 1 kamerasını ve kurgu setini kullandık. Film Final Cut Pro'da kurgulandı. Özel imkânlarımız yoktu. Dijitale çektik tabii ki, 35 mm çekmeyi her şeyden çok istedim. Ancak para bulamadım. Bunu başarabilen arkadaşlara gıpta ediyorum.

Orhan Eskiköy: Belgesel tamamen amatör ekipmanla gerçekleştirildi ve montajı evde yapıldı. Ticari olmayan yapım-

ların çoğu aynı yollardan geçmek zorunda. Mini DV formatında çektik.

Övgü Gökçe: Filmi DV'ye çektik ve standart sayılabilecek ölçüde kullandık. Kurgu için Çiçek Kahraman ve filme son halini veren İlker Canıklıgı AVID'de çalıştılar. Görsel efektler için Combustion kullanıldı

Gökhan Okur: Film Pentium 4 bir laptopta çektim. Temel olarak Flash ve Premier kullandım. Bir de Wacom grafik tablet tabii ki. Her şey dijital, bütün film bilgisayarın içinde olup bitti.

Ozan Özdilek: Basit bir Sony mini DV el kamerası ve tripod ile çekimler yapıldı. Daha sonra P4 bilgisayar ile hızlandırılarak kurgulandı.

Tunay Sevinç: 35 mm'ye sessiz çekildi. Daha sonra HD telecine yapıldı. Compositing Autodesk platformlarında tamamlandı.

Mengüç Tanrıseven: Film dijital ve 16mm formatlarında çekildi. 24p progressive video çeken o zamanın yeni bir kamerasını kullanmıştım. Bence filmin görüntüsüne çok katkısı oldu. Montajını, renk düzeltmesini ve ses miksini kendim yaptım.

Başak Doğa Temür: Film, bir Canon XL1 DV kamera ile çekildi. Sınırlı sayıda profesyonel aydınlatma ekipmanı kullanıldı. Filmin iki sekansının çekimlerinde şaryo kullanıldı. Post-produksiyon P4 2.00 GHz işlemcili, 768 MB Ram kapasiteli bir PC, DV Raptor capture kartı, Adobe Premiere, Adobe After Effects ve Maya yazılımları kullanılarak yapıldı.

Seyfi Teoman: 16 mm filme çekildi, gösterim için 35mm filme aktarıldı.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Filmi Süper 16 mm çektik. Kurgusunu da bilgisayarda yapıp sonra HD'ye aktardık.

GÖSTERİM OLANAKLARI, FESTİVAL VE YARIŞMALAR

Son dönemde kısa film festivallerinin sayısında bir artış var. Yönetmen olarak kısa film festivallerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ozan Açıktan: Kısa film festivalleri, kısa film çeken herkes için bir yön ve değerlendirme alanı oluşturduğundan çok değerli bence. Teşvik anlamında da, bir platform oluşması anlamında da kısa film festivallerinin artışı, ortak bir dil olmasa da ortak bir üretim alanı yaratacak diye düşünüyorum.

Ozan Adam: İyi yapıldığı sürece festivallerin sayısında artış olması olumlu bir gelişme. Bu tür çalışmaların festivaller sayesinde izleyicilerle paylaşılabilmesi güzel, fakat önemli olan sayısal artıştan çok gösterilen filmlerin ve festivallerin niteliği. Ayrıca festivallerin ve kuruluşların bu tür filmlerin yapımını ve gösterimini parasal olarak da desteklemesi daha sağlıklı bir gelişme sağlayabilir.

Emin Alper: Kısa film festivallerinin artması olumlu bir şey. Ama galiba artık bir enflasyondan söz etmek gerekiyor. Para ödülü vermemek normal karşılandığı için herkes kısa film festivali yapmaya başladı. Festivallerin en eksik kısmı tartışma, tanışma ve işbirliği kısımlarının eksikliği. Düzeyli tartışmalar, paneller vs. ile zenginleştirilebilir bu festivaller. Filmcilerin birbirleriyle tanışmasına olanak sağlayacak şekilde organize edilebilir. Filmler festivale gidiyor, topluca izleniyor, birileri ödül alıyor, sonra dağılıyorsunuz. Size de bir ödül düşmüşse seviniyorsunuz. Bunun dışında hiç kimseden bir feedback ya da eleştiri alamıyorsunuz. Bu yönüyle festivalleri çok kısır buluyorum.

Umut Aral: Sayıca artış umut verici ancak verilen ödüller ve sponsorlar artan festival sayısına paralel gitmiyor. Ayrıca kalıcılığı olan ve referans teşkil edebilecek festivallerin sayısı oldukça az. Pek çok festival bir ya da iki kez gerçekleştiriliyor. Umarım bu organizasyonların bir devamlılığı olur ve bu

tutarlılığın getirdiği bir duruşları olur. Ne yazık ki şu anda hiçbir kısa film festivalinin böyle bir duruşu yok.

Mehmet Bahadır Er: Bu organizasyonların birçoğu yarışma olarak düzenleniyor, festival olan yalnızca birkaç tane var. Ama sayının artması iyi, bir hareketlilik sağlıyor. Zaten iyi olan film ederini bulacaktır.

Didem Erayda: Kısa film festivallerini tabii ki destekliyorum. Çoğalmasa da ayrıca sevindirici. Kısa filmler izleyicilerle bu festivaller aracılığıyla buluşabiliyor.

Orhan Eskiköy: Film festivallerinin kültürel bir zenginlik yaratacağına inanırım. Ancak ülkemizde böyle olduğunu savunmak güç. Kısa filme kurumsal ve bir amaç dâhilinde yaklaşıldığını sanmıyorum. Öyle olsa kısa filmcilerin tartışma ve birlikte fikir geliştirme olanakları da çoğalardı ve ülkemizde sinema kültürünün kısa filme yansımalarını görebilirdik. Kimsenin kimseyi beğenmediği bir kısa film “kültürü” var. Bu henüz o kültürün oluşmadığı anlamına gelir.

Övgü Gökçe: Eskiden festival sayısı az olduğunda daha yakından takip etme olanağı bulurdum. Son birkaç yıldır Türkiye’de yaşamadığım için ipin ucu kaçtı. Her anlamda film yapan insanların ve kısa film izlemeyi seven ve önemseyen bir seyircinin oluşması için bu artış önemli. Nitelik konusunda çok seçici olmak bana lüks gibi geliyor. Özellikle İstanbul, Ankara ya da İzmir gibi kısa film kültürüne aşina insanların bulunduğu şehirlerin dışına taşan yerlerde düzenlenen festivalleri önemsiyorum. Bizim böyle bir fırsatımız olmadı ama kısa filmle ya da farklı türlerle yakın tanışıklığı olmayan bir seyircinin önüne çıkıp filmle ilgili sohbet etmek ya da ter dökmek isterdim.

Gökhan Okur: Kısa film festivalleri giderek çoğalıyor. Türkiye’de üniversite öğrencileri bir araya gelip kendi festivallerini organize ediyorlar. Yönetmenler için daha çok festival daha çok insana ulaşmak demek. Ama çoğunlukla ulaşmakla kalıyoruz. Geri bildirimini alıp eleştirileri dinlemek mümkün olmuyor.

Ozan Özdilek: Sayının artmasını olumlu buluyorum. Bu artış her konuda kaliteyi yükseltecektir. Bununla birlikte festivaller aynı konumdaki insanları bir araya getirdiği için anlamlı ve işe yarıyorlar. Aynı zamanda üretici olarak az da olsa görünür olmak oldukça önemli oldu benim için.

Tunay Sevinç: Bu festivaller son derece acemice gerçekleştiriliyor. Çoğu zaman eserlere ve sahiplerine göstermelik bile olsa değer verilmiyor. Buna büyük festivaller dâhil. Bir festivalde örneğin, filmim ve filmimin içinde bulunduğu gruptaki bütün filmler bir seansta tanınmayacak halde görüntüsü bozuk şekilde gösterildiler. Düzeltmelerini rica ettim, olumsuz yanıt aldım. Seyirciler filmleri bozuk görüntülerle izlediler. Durumla ilgili ne seyircilerden ne de benden özür bile dilenmedi. Böyle çözümü basit teknik aksaklıklarla ve iletişim beceriksizlikleriyle hala sıkça karşılaşıyor.

Yine de festival sayısının artması, filmlerin daha fazla gösterilme olanağı bulması açısından sevindirici. Yeter ki teknik açıdan ve festival komitesiyle filmciler arasındaki iletişim açısından bir standart tutturulabilsin. Bu açılardan Hisar Film Seçkisi keyifle katıldığım bir festival oldu.

Mengüç Tanrıseven: Bu kadar çok olması iyi değil galiba diyecektim ki aklıma verilen ödüller geldi. Ödül güzel bir şey, daha çok festival olsun daha çok sinemacı sevin, sesini duyursun.

Başak Doğa Temür: Kısa film festivalleri kısa filmlerin doğumunun tamamlandığı aşamadır, hayati gerekliliği vardır. Türkiye’de gün geçtikçe festival sayısındaki artış kısa film çekmeye teşvik edicidir, özendiricidir, çok olumludur. Kısa film festivalleri devlet ve özel sektör tarafından desteklenmelidir.

Seyfi Teoman: Türkiye’dekilerin bir iki tanesi dışında çoğu işe yaramaz. Kendilerine biçtikleri kıyafetin içini dolduramıyorlar.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Genelde filmlerim reddedildiği için çok tecrübem yok.

Kısa film festivallerindeki ve yarışmalarındaki süre sınırlandırmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Süre şartından dolayı müdahale etmek durumunda kaldığınız bir filminiz oldu mu?

Ozan Açıktan: Benim süre sebebiyle müdahale ettiğim bir filmim olmadı. Süre sınırlandırmasını da doğru buluyorum. Dünyanın her yerinde bu böyle zaten.

Ozan Adam: Benim için sorun yaratabiliyor. Süre şartından dolayı müdahale ettiğim bir film olmadı.

Emin Alper: Süre sınırlamasını çok makul bulmuyorum. Ama tabii 50 dakikalık bir film de kısa film kapsamına girmemeli. Bil's için filmimi 1 dakika kısaltmayı düşünmüştüm ama sonra vazgeçtim. Onlar da filmi kabul etmedi.

Umut Aral: Ben bu sınırlandırmaları ve kategorizasyonları normal buluyorum. Her ne kadar değerlendirilen bir sanat eseri olsa da bu tip teknik düzenlenmeler yapmak organizasyon açısından gerekli eylemlerdir. Hayır, süre açısından bugüne kadar filmlerim bir festival dışında kalmadı, kalacak durumdaysalar da ben yollamadım.

Mehmet Bahadır Er: Olmadı. Sınırlandırmayı biliyorum ve yazarken ona göre yazıyorum. Bu konuda bir rahatsızlığım yok.

Didem Erayda: Süre kısıtlaması yüzünden herhangi bir filmime müdahalede bulunmadım.

Orhan Eskiköy: Süre sınırlamasının olması gerekli elbette. Kısa metraj denildiğinde istisnaları olmakla beraber ülke dışında 30 dakika, üzerinde uzlaşılan sınırdır. Ancak ülkemizde henüz bir uzlaşısı yok bu konuda.

Övgü Gökçe: Süre sınırlandırmasının bizim filmimizi etkileyen bir yanı olmadı. Bu konu üzerine kafa yormadım açıkçası.

Gökhan Okur: Süre sınırlamasından dolayı katılamadığım çok az festival oldu. Bu herhalde 5-6 dakikayı geçmeyen

filmler yaptığım için. Jüri eğer filmi gösterilmeye değer bulursa süreyi dikkate almaz gibi geliyor bana.

Ozan Özdilek: Çok normal olan bir standart ve kural bu. Kısa filmi yaparken bunları düşünmek gerekiyor. Gereğinden çok uzun olmuş ve yapısı gereği kısaltılamayan bir kısa filmle karşılaşmadım hiç. Umarım karşılaşmam.

Tunay Sevinç: Festivalin programı, neyi ne kadar gerçekleştirebileceği önemlidir tabii ki. Ben süre sınırlamasında mantıksız davranan bir festival görmedim henüz. Film ona göre yollarsınız ya da yollamazsınız. Süre şartından dolayı müdahale ettim filmim olmadı.

Mengüç Tanrıseven: Yerinde buluyorum. 20 dakikanın üzerindeki bir kısa film bence olamamış bir kısa filmdir zaten. Başka bir filmi 7 dakikadan 4 dakika 59 saniyeye indirmiştik 5 dakikalık süre sınırı koyan bir festival için. Güzel bir tecrübeydi, çok şey öğrendim.

Başak Doğa Temür: Kısa film festivallerindeki ve yarışmalarındaki süre sınırlandırması film festivallerinin fizibilitesi açısından gereklidir.

Seyfi Teoman: Bana göre uzun metrajlı filmler para kazanma potansiyeli taşıdıkları için profesyonel, kısa metrajlı filmler para kazanma şansları olmadığı için amatör sinemayı temsil ediyorlar. Uzun metrajlı film festivallerinin en az 60 dakika olan filmleri kabul ettiğini ve 60 dakikadan kısa bir filmin ticari gösterim bulma şansı olmadığını düşünürsek, 60 dakikanın altındaki her film ticari olarak gerekenden kısa olduğu için kısa filmidir. Ahlaklı bir festivalin de süre sınırı koyarken kendi gösterim programından ya da jüriye bir günde 70–80 film göstermeye çalışmaktan çok bu olguyu göz önünde bulundurması gerekir

Ertuğ Tüfekçioğlu: Bence kısıtlama kötü bir fikir. Ben hikâyelerimi festivallere beğendirmek için değil, kendime ve seyredenlere beğendirmek için çekmeyi yeğlerim.

Festivallerdeki tür ayrımları hakkında ne düşünöyorsunuz?

Ozan Açıktan: Bu ayrımların hayırlı olduğunu düşünüyorum, elma ve armutu birbirine karıştırmak son tahlilde bir haksızlığa meydan veriyor mutlaka. Türlerin filmlerin değerdendirme ölçeklerini etkilediğı de çok açık.

Ozan Adam: Bazı filmlerin bu tür ayrımlardan ayrı tutulması ve film türlerine yeni bir yaklaşım gerekli diye düşünüyorum. Çünkü bir film birçok farklı yaklaşımı içinde barındırabilir veya kategoriler arasına düşebilir.

Emin Alper: Deneysel ve kurmaca ayrımı bazen sorun yaratıyor. Ama bu ayrımlar genelde makul. Öbür türlü çok alakasız filmler birbirleriyle yarışmak zorunda kalıyor.

Umut Aral: Tür ayrımlarını normal buluyorum. Her ne kadar dünya sinemasında türler giderek iç içe girmeye başlasa da Türkiye’de özellikle kısa film alanında bu tür ayrımlarının arasında yer alacak üretimler yapılmıyor. Üreticiler de geleneksel kalıplara bağılı kalarak filmlerini üretiyorlar. O yüzden bence bu anlamda bir karmaşa yaratacak çoğunlukta eser yokken tür ayrımlarının varlığını tartışmak gereksiz duruyor.

Mehmet Bahadır Er: Benim için herhangi bir ayrım söz konusu değil. Bu ayrım seyirci için geçerli olabilir. Üretici için değışen bir şey yok zaten. Bir fikir gelir, gereğı gibi çekersiniz. Bu eserin nasıl adlandırıldığı başkasının işi.

Didem Erayda: Doğru buluyorum. Özellikle izleyiciler açısından faydalı. Kim, hangi türe daha çok ilgi duyuyorsa ona gidiyor.

Orhan Eskiköy: Tür ayrımına inanıyorum. Çünkü farklı türlerin üretim koşulları ve biçimleri değışmektedir. Bu türlerin amaçları da farklıdır. Ayırmadan ölçmek ve sınıflandırmak yapıta haksızlık olur.

Övgü Gökçe: Bu konuda şüphelerim var. Kimi zaman işlevsel olabiliyorlar ama tür anlamında keskin bir ayrımın ge-

çerli olmadığı çok sayıda film yapıyor. Asıl mesele kıstas sorunu. Film yapan insanlarla bu filmleri değerlendiren insanlar arasındaki ilişkinin daha sıkı tutulması gerekiyor bence. Bunu, kıstaslar üzerinde uzlaşılmasa bile iletişim kurulması için gerekli görüyorum. Bu tür bir iletişim, farklı konumlara sahip insanların konuşma zemini bulacağı (faydalı gördüğüm kısa film listelerinin ya da kimi zaman festivallerde yapılan panellerin ötesinde bir zeminden bahsediyorum) daha geniş bir kısa film kültürü ve örgütlenme gerektiriyor. Şu an hâkim olan modelin yerine bir çırpıda önelebileceğim bir model yok, ama yurt dışındaki kısa film festivallerinde “birden çok seçeneği işaretleyebildiğiniz” durumlarla karşılaştım ve bana daha anlamlı geldi.

Gökhan Okur: Bu ayırlardan dolayı şimdiye kadar bir sıkıntı çekmedim.

Ozan Özdilek: Türleri ayırmak ve ayırmamak ikisi de gerekli durumlar. Fakat bir yarışmada deneysel ve animasyonu, baştan diskalifiye etmek nasıl bir durum pek kavrayamadım ben. Haksızlık gibi geliyor. Sanki kurmaca film diğerlerinden daha gerçekmiş gibi, garip bir yargı çıkıyor ortaya.

Tunay Sevinç: Bazen tür ayırımı yapmıyorlar, her tür aynı kategoride giriyor. O zaman bunun bir hata olduğunu düşünürüm elbette. Onun dışında yanlış kategorilenmiş bir film olmadıkça mantıklı buluyorum. Kategorilerin olması gerekiyor.

Mengüz Tanrıseven: Çok doğal ayırlar, dünyanın her yerindeki festivallerde benzer ayırlar var. Belki animasyon ayrı bir festival konusu, yarışma çekişmesi haline getirilebilir bir dal.

Başak Doğa Temür: Festivallerde tür ayırımı gereklidir. İzleyiciye derli toplu bir izleme programı sunulması zor bir iştir.

Seyfi Teoman: Bence faydalı, çünkü jüriler genelde muhafazakâr oluyorlar. Böyle ayırlar olması onları normal-

de göz ardı edecekleri alışılmamış ya da avangard filmleri de değerlendirmek durumunda bırakıyor.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Bence kısıtlama kötü bir fikir. Ben hikâyelerimi festivallere beğendirmek için değil, kendime ve seyredenlere beğendirmek için çekmeyi yeğlerim.

Festivaller dışında gösterim olanağı bulabiliyor musunuz?

Ozan Açıktan: Zaman zaman özel gösterimler yapıyor(du). Son dönemde azaldı.

Ozan Adam: Yurtdışında müzelerde, sergi ve sanatsal gösterimlerde filmlerimin yer aldığı oluyor. Festivaller, üniversiteler, bazı özel kuruluşlar, galeri, müze ve internet siteleri dışında bu tür filmlerin izlenebileceği bir ortam yok. Bu durum da kısa film yapanları yıldırıyor diyebiliriz. Bu sorun ekonomik, sosyal, kurumsal ve kültürel nedenlerden kaynaklanıyor. Ayrıca sinemanın artık bir sanattan çok ticarete ve genelde izleyiciyi tüketici olarak gören bir eğlence sektörüne dönüşmüş olması birçok farklı yapıyı marjinalleştiriyor ve çaresiz bir konumda kendi dertleriyle baş başa bırakıyor.

Emin Alper: Filmimiz festivaller dışında Mithat Alam Film Merkezi'nde gösterildi.

Umut Aral: Bir iki televizyon kanalının sınırlı gösterimi dışında hayır. Ancak şu anda elimde bir 35mm kopya var, büyük kartellerin elinde olmayan sinemalarla görüşüp sans önceleri oynatma konusunda görüşme planlarım var. Onun dışında da internet üstünden dağıtım da filmleri seyirciye ulaştırmak için alternatif bir yol. Ancak ben bu yolun seyirci film ilişkisi açısından ne kadar sağlıklı olduğundan pek emin değilim. Zira bilgisayar üstünden film izleme şartları hiçbir zaman bir soyutlamaya izin vermiyor. O yüzden ben internet üzerinden filmimin dağıtımını bugüne kadar yapmadım. Yapmayı düşünürsem de tıpkı bir

gösterim gibi sınırlı zamanda bir dağıtım yapmayı planlıyorum.

Mehmet Bahadır Er: Yok denecek kadar az.

Didem Erayda: Hayır.

Orhan Eskiköy: Festival dışında gösterim şansı bulmak pek mümkün olmadı şimdiye kadar. Konu belgesel olunca zaten işler daha zorlaşıyor. Belgelele olan ilgi kurmacaya olandan daha az yazık ki.

Övgü Gökçe: Az sayıda da olsa bazı özel gösterimler yapıldı ama asıl olarak film, festivaller üzerinden dolaşıma girdi.

Gökhan Okur: “Youtube”, “Benimsinemalarım” gibi web sitelerinden pek çok insana ulaşmak mümkün. Günümüzde eğer iyi bir iş yapıyorsanız internet sayesinde insanlara ulaştırmanız çok kolay.

Ozan Özdilek: İnternet bunun için etkin bir alan oluşturmaya başladı son zamanlarda. Bunun en başarılı örneği “benimsinemalarım.com”dur sanırım. Online gösterim imkânı pek kaliteli olmuyor, bazı çelişkileri var, ama oluyor bir şekilde. Bunun dışında *Entropi* DVD’leri basıp da yakınlarla ve merak edenlere veriyorum.

Tunay Sevinç: Ben festival dışında televizyonda ya da internette göstermeyi tercih etmiyorum. Olmayacak şey değil tabii, ancak filmler salonlarda gösterilmeli diye düşünüyorum.

Mengüç Tanrıseven: Benim filmlerim festivaller dışında gösterilmedi. Ama televizyonlarda kısa film programlarının yapıldığını, kimi filmlerin gösterildiğini duyuyorum.

Başak Doğa Temür: Nadir olarak.

Seyfi Teoman: Hayır.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Dağıtımçı işini iyi yaparsa televizyonlarda gösterilebilir.

SİNEMA - EĞİTİM

Sinemayla uğraşmak için sinema okumanın ne gibi faydaları oluyor? Eğer sinema okuyorsanız ya da okuduysanız okuldan teknik ya da maddi destek imkânı bulabildiniz mi?

Ozan Açıktan: Lodz Sinema Okulu'nda Sinematografi okudum. Okulun asıl eğitim alanı pratik olduğundan teknik ve maddi destek aldım elbette. Zaten Polonya'ya gitme amacım buydu.

Ozan Adam: Sadece teknik anlamda sinema okumanın yetersiz olduğuna, insanın dünyaya bakışını farklı dallarda genişletmesini destekleyen bir üniversite eğitiminin ve ortamının her alan için çok önemli olduğuna inanıyorum. Neyle uğraştığınız konusunda daha iyi düşünmenizi, sanatta ve sinemada farklı yaklaşımlarla tanışmanızı, kendi görsel dilinizi keşfetmenizi ve geliştirmenizi sağlıyor. Öğrenciyken okulun teknik donanımını kullandım fakat projelerim için okuldan maddi bir destek almadım.

Emin Alper: Sinema okumadığım için bu konuda bir şey söyleyemeyeceğim.

Umut Aral: Sinema üzerine Marmara Üniversitesi'nde yüksek lisans yaptım. Yaptığım lisans elbette ki bana teorik ve yazınsal anlamda pek çok şey kattı. Ancak teknik anlamda yüksek lisansta herhangi bir üretim deneyimi yaşamadım. Bu deneyimi kendi kısa filmlerimi çekerek ve profesyonel olarak çalışarak edindim. Hayır, okuduğum okuldan teknik ya da maddi destek almadım, ancak benim böyle bir talebim de olmadı.

Mehmet Bahadır Er: Mimar Sinan Üniversitesi'nde okuyorum. Okulumun teknik ve estetik imkânlarından son derece memnunum. Başka bir okul için konuşamayacağım ama okulum bize gerekli desteği sağlıyor. Fakat YÖK'e bağlı olmamız sebebiyle öğrenci sayısı artmaya başladı ve bu çok önemli bir problem. Sinema kalabalık amfilerde öğ-

renilmez. Oralarda eleştirmen ya da genel kültürlü izleyici olunur. Bu derdimizin haricinde bir derdimiz yok. Sinemayla uğraşmak için okul çok önemli bir adımdı benim için.

Didem Erayda: Ben Marmara Üniversitesi Sinema-TV bölümünden 10 yıl önce mezun oldum. Okulumuzda ben okurken hiçbir teknik imkân yoktu ve bize hiçbir teknik destek vermediler. Teknoloji çok hızlı ilerliyor. Şimdiki gençlerin kısa film yapabilmek için en azından teknik problemleri yok. Neredeyse herkesin bir kamerası ve kurgu seti var. Sinema okumamın benim için tek faydası “Kısa Film”le tanışmış olmamdır.

Orhan Eskiköy: İletişim Fakültesinde Halkla İlişkiler okurken aldığım birkaç ders dışında sinema üzerine eğitim almadım. Daha çok film çekerken ve yaptığım okumalar sayesinde sinema hakkında bilgi sahibi oldum. Okuldan teknik ekipman ve danışmanlık desteği aldım..

Övgü Gökçe: Sinemaya dair teknik bir eğitim almadım. Elbette bir sürü şeyi film okullarında öğrenme imkânı bulabilmenin, sürekli bir pratik içinde bir şeyler yaparak ilerlemenin, bunu iş edinmenin hayati önemine inanıyorum. Ben bu gruba dâhil değilim. Bununla birlikte, sinemayla uğraşmak isteyen buna kafa yoran ve ne yapmak istediğini bilen insanların teknik bilgiye sahip insanlarla güçlerini birleştirerek iyi bir şey yapabileceğine içtenlikle inanıyorum. Burada mühim olan düşünce ve hissiyatınızı birbirinize tercüme edebileceğiniz insanlarla bir araya gelmek ve böyle bir grubu harekete geçirebilmek.

Gökhan Okur: Ben sinema okumadım. Aslında ben kendi kendime eğleniyorum, birileri de bunu izlemekten keyif alıyor. Hepsi bu.

Ozan Özdilek: Tasarım eğitimi almış biri olarak, bir sinema-televizyon öğrencisinden daha farklı bakıyorum film üretimine. Sinema eğitimi almış olmanın ya da olmamanın, birbirine göre avantajları olabilir. Yöntem bilmediğim

için sinema okumak işime yarardı diye düşünüyorum ama bunun yanında zaman da çok değerli.

Tunay Sevinç: Full-time filme konsantrasyon, teknik imkanlara daha kolay ulaşabilmek ve kendiniz gibileri ve ustaları tanımak açısından çok önemli bir yeri var tabii okulun. Başka bir bölüm okusaydım çok daha yararı olabilirdi sinemacılığma diye düşünüyorum ben yine de. Evet, okuldan maddi olmasa da teknik destek gördüm.

Mengüç Tanrıseven: Okumak bir disiplini beraberinde getiriyor. Eğer bu disiplin zaten içinizde varsa sinema okumanın pek de ehemmiyetli bir nişan olmadığını düşünüyorum.

Başak Doğa Temür: Sinemayla uğraşmak ve film çekmek için sinema okumak gerekmiyor, yetmiyor. Yönetmenin, konu olarak ne anlatırsa ve estetik ve dil olarak nasıl anlatırsa anlatsın “samimi” şekilde anlatmayı becermesi gerekiyor.

Seyfi Teoman: Sinema okumanın en önemli faydası film çekmek ve filmler üzerine düşünmek için insana vakit ve imkân sağlaması, bir de ileride beraber çalışmayı isteyeceğiniz insanlarla tanışma ihtimali. Okuldan maddi ya da teknik herhangi bir destek almadım ama senaryoyu geliştirirken ve filmin tonunu belirlerken okuldaki danışmanın çok katkısı oldu.

Ertuğ Tüfekçioğlu: Eğitim ve öğretimi iradeyle yapılması koşuluyla yararlı buluyorum ama şu anki dünya okullarındaki yöntemler, para kazanmaya, sıra dışıları elemeye ve beyin uyuşturup, aldığın dereceyle kendini bir şey sanmaya ittiği için, diyorum ki, gerçek sinemacının yeri, hayat okulundan geçtikten sonra, sokakta, bayırda, çayırdaki kamera arkasıdır.

HİSAR KISA FİLM SEÇKİSİ 2005

Apartman

Seyfi Teoman / 23'11" / Kurmaca

Canan yeni bir apartman dairesine taşınır. Aynı binada oturan yalnız bir adam olan Osman, Canan'a ilgi duymaya başlar. *Apartman* yalnızlıktan kurtulmaya çabalamak ama bunu becerememek hakkındadır.

Yönetmen Hakkında:

1977 yılında Kayseri'de doğdu. Boğaziçi Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun olduktan sonra, Lodz'da bulunan Polonya Ulusal Sinema Okulu'nda film yönetmenliği alanında eğitim gördü. *Apartman* ilk kısa filmidir.

Bir Olayın İnfazı Aleyhine Tutanağın İki Adı ve Kırık Plaklarla Dolu Bir Bavul

Ozan Adam / 15' / Deneysel

Uyuyan bir adamın rüyalarında gördüğü şiirsel hikâyelerden kesitler filmde konu alınıyor. Ozan Adam, *Zymotic-Amaurosis*'in ardından bu filmiyle de ilginç ve dikkate değer bir sinemayı bizlere taşıyor.

Yönetmen Hakkında:

1976'da Ankara'da doğdu. New York'ta sanat ve sinema okudu. Yurtiçinde ve yurtdışında film, reklam, medya, sahne yapımı ve tasarım gibi çeşitli sektörlerde çalıştı. Uluslararası kişisel ve karma sergilerde, yayınlarda, festivallerde ve gösterimlerde yazı, çizim, resim, heykel, animasyon, film, video ve enstelasyon çalışmalarıyla yer alıyor.

Eceba

Vedat Özdemir / 25' / Kurmaca

İstanbul'un kalabalığına tezat bir yalnızlıkla nefes alıp vermeyi sürdüren ihtiyar adam şehri İstanbul'u adımlayarak yalnızlığını kalabalıkla, karşı evde oturan küçük çocukla, otobüste hiç tanımadığı insanlarla paylaşırken politik söylemler üretmekten de geri durmaz.

Yönetmen Hakkında:

1974 yılında Erzurum'da doğdu. Uzun yıllardan beri sinema ve reklam sektöründe çeşitli görevlerde çalıştı ve kte kısa film çalışmaları da bulunmaktadır.

Kapital İstanbul

Aysim Türkmen-Erkin Pepek / 15'46" / Belgesel
İstanbul'da başarıya ve paraya endeksli 1980 sonrası kuşağının mutsuzluğu, bıkkınlığı, hayal kırıklığı ve ikilemleri. Bu kuşak kim olduğunu, ne yaptığını ve nereye gittiğini sürekli sorgulasa da, rutini durdurmaktan ve kapitalin hareketinin dışında kalmaktan korkuyor

Yönetmenler Hakkında:

Aysim Türkmen 1973'te İstanbul'da doğdu. Şehir antropoloğu. New York Üniversitesi, Ortadoğu Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. New York'taki New School Üniversitesi'nde bir yıllık film sertifika programına katıldı. Erkin Pepek 1977'de İstanbul'da doğdu. 1999 yılında kurduğu video art grubu Videodream ile yurtiçi ve yurtdışında çeşitli festival ve sergilere katılmaktadır

Marlis

Ozan Açıktan / 14'30" / Kurmaca

Terk etmek istemek, terk edememek ve sonunda sonsuza kadar o insan tarafından terk edilmek. Hem de kendi yaptığın bir hata sonucunda... Film Polonyalı bir çiftin Türkiye'de geçirdikleri tatil üzerinden geliyor. İlişkilerinin gidişatı sadece erkek tarafından bize aktarılıyor. Filmdeki sıcak renkler ve bunaltıcı hava ilişkideki kısır döngüyü herhangi bir diyalog olmadan bize hissettiriyor.

Yönetmen Hakkında:

1978'de Eskişehir'de doğdu. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi, Radyo Televizyon Sinema Bölümü'nün ardından Polonya Devlet Sinema Okulu'ndan, Sinematografi bölümünden Marlis filmi ile mezun oldu.

Sürgün

Orhan Eskiköy-Pınar Yıldız / 17'30" / Belgesel

Altundağ ailesi, on yıl önce köylerinden Diyarbakır'a göç etmek zorunda kalır. Ailenin yedi çocuğundan biri olan Remziye neden köyden göç ettiklerini, göç ettikten sonra ailesinin neler yaşadığını, hissettiklerini anlatır. Altundağ ailesi köyden kente göç etmek zorunda kalan binlerce aileden biridir.

Yönetmenler Hakkında:

Orhan Eskiköy 1980 yılında İstanbul'da doğdu. 2004 yılında Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Bağımsız olarak belgesel çalışmalarını sürdürmektedir.

Pınar Yıldız 1982 yılında Hatay'da doğdu. 2004 yılında Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. *Sürgün* ilk belgesel filmidir. Bağımsız olarak belgesel çalışmalarını sürdürmektedir

Teresa

Mengüç Tanrıseven / 13' / Kurmaca

Eski sessiz filmlerdeki oyunculuğa öykünen iki aktör, Erdal ve Antoine, bir gösteri için yapılan seçmelere giderler. Antoine'in hayalleri gerçek olacak mıdır?

Yönetmen Hakkında:

1971 yılında Edirne'de doğdu. Digital Film Academy'de yönetmenlik ve prodüksiyon dersleri aldı. Animasyon prodüksiyon alanında Voltron 3D, Denver: The Dinosaur, ve Saber Riders gibi yapımlar için çalıştı.

Toz

H. Fatih Kızılgök / 13'55" / Kurmaca

Georges Bataille'ın "Gözün Hikâyesi" eserindeki "Simone" karakteri üzerine, ekspresyonist ahşap gravürlerin etkisinde bir portre denemesi.

Yönetmen Hakkında:

Colorado Üniversitesi Ekonomi ve Serbest Sanatlar mezunu olup 1999 yılından beri deneysel video ve film ile çalışmakta ve son dönemde bu filmlerinin içine anlatıyı ve dramayı yerleştirdiği senaryolar yazmaktadır. *Toz* ilk anlatsal filmidir.

Uyku Sonra

Övgü Gökçe /8'30" / Kurmaca

Uyku Sonra, görsel bütünlüğü ve güçlü anlatımıyla hemen fark edilen deneysel bir yapımdır. Başarılı sanat yönetimi ve amaca uygun görüntü yönetimiyle film bilinçli bir şekilde sessiz sinema döneminden tatlar veriyor. Belli belirsiz algılanan konusu ise rüya temasıyla tutarlılık gösteriyor. Esas kızımlız, içini sıkı, onu uykusunda rahat bırakmayan

dertlerinden bu dertlere kayıtsız kalarak değil, insanların sevgisinden, şefkatinden güç alarak kurtuluyor.

Yönetmen Hakkında:

1977'de doğdu. Boğaziçi Üniversitesi Felsefe bölümünü bitirdikten sonra İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema-TV Bölümünde yüksek lisans yaptı. Övgü Gökçe, Ohio Üniversitesi'nde Disiplinlerarası Sanat Bölümünde sinema doktora'sına devam ediyor. *Uyku Sonra* ilk kısa filmidir.

Ziyaret

Didem Erayda / 18'40" / Kurmaca

Rüya nedir? Genç kadın psikiyatristine rüyasını anlatmaktadır ve rüyası gerçek gibidir. Peki, gerçek nedir? Genç kadın en çok bundan korkmaktadır. Gerçekle rüyayı karıştırmaktan...

Yönetmen Hakkında:

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-TV Bölümünden 1996 yılında mezun oldu. Daha sonra aynı üniversitede yüksek lisans eğitimini tamamladı. Öğrenciliği sırasında yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. Halen bağımsız bir kısa filmci olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

HİSAR KISA FİLM SEÇKİSİ 2006

Çarpışma

Umut Aral / 17'38" / Kurmaca

Üç adam. Üçü de suçun farklı köşelerinden: Cem bir dolandırıcı, Muşta bir kiralık katil, Ali ise bir yankesici. İşte bu üç adamın yolları beklenmedik bir tesadüfle Haydarpaşa Garı'nda kesişir ve o günden itibaren bir ekip olarak çalışmaya başlarlar. Ta ki geçmişleri karşılırlarına çıkıncaya kadar.

Yönetmen Hakkında:

1976 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi ardından Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü ve Marmara Üniversitesi Sinema TV Bölümü'nde okudu. Üniversite'nin ardından film endüstrisinde yönetmen yardımcılığı, prodüksiyon amirliği ve asistanlığı gibi pek çok görevde yer aldı. 2002 yılından beri Atlantik Film'de reklam filmi yönetmenliği yapıyor.

Bank

Tunay Sevinç / 11'49" / Kurmaca

İki genç, sahildeki bankların önünde amaçsızca yürümektedir. Etraflarına bakınırken, denizde birşey dikkatlerini çeker. Önce şaşırırlar. Sonra şaşkınlıkları meraka dönüşür. Ardından yeni arkadaşları katılır aralarına ve birlikte bir plan yaparlar. Bir süre bunu ikinci bir kez düşünmeleri gerekmez.

Yönetmen Hakkında:

1980 yılında Adana'da doğdu. 2002 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi Film-TV Bölümü'nden mezun olduktan sonra San Francisco Academy of Art College'da Film Yönetmenliği yüksek lisansı yaptı. Oğuz Aral'ın bir hikâyesinden uyarladığı ilk kısa filmi "Muzaffer, Muzaffer!" yurt içinde ve dışında birçok festivalde gösterildi.

Çorap

Başak Doğa Temür / 5'47" / Kurmaca

Küçük kız çoraplarını çıkartmak istemez.

Yönetmen Hakkında:

1978 yılında Ankara’da doğdu. 1999 yılında Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi Sinema ve Televizyon Bölümü’nden; 2004 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü Yüksek Lisans Programı’ndan mezun oldu. *Çorap*, Temür’ün ilk kısa filmidir.

Entropi

Ozan Özdilek / 7' / Deneysel

Filmde, birbirine karışmayan farklı yoğunluktaki sıvılar olarak soyutlanan yer ve gök arasındaki olaylar anlatılır. Her şey farklı sıvıların ayrılması ile başlar. Yer ve gök arasında başlayan inşaat, kentin oluşumu ile devam eder, toprağın ve havanın nitelik değiştirmesi ile son bulur.

Yönetmen Hakkında:

1983 yılında İstanbul’da doğdu. 2002 yılında başladığı Mimarlık eğitimine halen Yıldız Teknik Üniversitesi’nde sürdürmektedir. *Entropi* Ozan Özdilek’ in ikinci kısa filmidir.

Gönlümün İsi

Ertuğ Tüfekçioğlu / 23' / Kurmaca

Genç ve hayli amatör bir gazeteci yeni hikâyesinin ilhamını gökte ararken, fırçasıyla kaybolmuş aksi bir baca temizleyicisine rastlar. İki garip kahraman arasındaki dostluk masalsi bir atmosfere taşınacak, izleyiciye keyifli dakikalar yaşatacaktır.

Yönetmen Hakkında:

1996 yılında film okumak üzere Los Angeles’a taşındı. 2002 yılında USC’den film prodüksiyon bölümünden mezun oldu. Jason E. Baldwin ile birlikte Califa Productions’da çalışıyor

Masaldan Arta Kalan

Serhat Koca – A. Murat Koçak / 4' / Belgesel

Masaldan Artakalan, sesi ve söylemeyi meslek edinmiş bir masal anlatıcısının yol hikâyesi üzerine yoğunlaşan ilgi çekici bir belgesel. Anadolu’nun toprak yollarından, yeşilliklerinden günümüze uzanan ve kaybolup gitmeye yüz tutan bir “mesleği” görünür kılıyor.

Yönetmenler Hakkında:

Serhat Koca, 1983 yılında Tunceli'de doğdu. 2000 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesini kazandı. 2005 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olan Koca halen Selçuk Üniversitesi Radyo Televizyon Anabilim Dalı'nda öğrenimini sürdürmekte ve kısa film, belgesel alanındaki çalışmalarına da devam etmektedir.

A. Murat Koçak, 1981 yılında Çankırı'da doğdu. 2001 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesini kazandı. Halen Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'ndeki öğrenimine devam etmekte olan Koçak 4 yıldır fotoğraf sanatıyla ilgilenmekte ve kısa film ve belgesel alanında çalışmalarına devam etmektedir.

Rıfat

Emin Alper / 16'38" / Kurmaca

Olay 1997 yılında Küçük Armutlu'da geçer. Bir gece İbrahim'in kapısı gürültüyle çalınır. İki kişi, kanlar içindeki oğlu Rıfat'ı eve getirmiştir. Ağır yaralı Rıfat'ı kurtarmak için hummalı bir ameliyat başlar.

Yönetmen Hakkında:

1999 yılında Boğaziçi Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun oldu. Halen Boğaziçi Üniversitesi, Atatürk Enstitüsü Modern Türkiye Tarihi Bölümü'nde doktora öğrencisidir.

Simone

Aksel Zeydan Göz / 5'06" / Canlandırma

Georges Bataille'ın "Gözün Hikâyesi" eserindeki "Simone" karakteri üzerine, ekspresyonist ahşap gravürlerin etkisinde bir portre denemesi.

Yönetmen Hakkında:

1977 yılında Zile'de doğdu. 1995 yılında İstanbul Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümü'nü, 2002 yılında Mimar Sinan Üniversitesi GSF Heykel Bölümü'nü ve 2005 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımı Yüksek Lisans Programı'nı tamamladı.

Son Tren

Gökhan Okur / 4' / Canlandırma

Hayatından ve işinden bunalan bir adamın zihninden geçenler. Deliliğe ilk adımlar.

Yönetmen Hakkında:

1981 yılında doğdu. 1999 yılından bu yana grafik tasarım ve illüstrasyon ile uğraşan Okur altı kısa film çekti. Filmle-ri Amerika, Kanada, Polonya ve Türkiye'deki çeşitli festi-vallerde gösterildi.

Zil-zal

Mehmet Bahadır Er / 14' / Deneysel

“Bismillâhirrahmânirrahîm. 1, 2, 3, 4, 5. Yerküre Kendine Has Sarsıntısıyla Sallandığı, Toprak Ağırıklarını Dışarı Çı-kardığı Ve İnsan «Ne Oluyor Buna!» Dediği Vakit, İşte O Gün (Yer) Rabbinin Ona Bildirmesiyle Bütün Haberlerini Anlatır. 6. O Gün İnsanlar Amellerini Görmeleri (Karşılığını Almaları) İçin Darmadağınık Geri Dönüp Gelirler. 7. Kim Zerre Miktarı Hayır Yapmışsa Onu Görür. 8. Kim De Zerre Miktarı Şer İşlemişse Onu Görür.”Zilzal Suresi

Yönetmen Hakkında:

1982 yılında Kocaeli Gölcük'de doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sinema TV Bölümü öğrencisi ve Karakırmızı Film Grubu üyesidir.